Dat is alles

Ruud van der Heijden

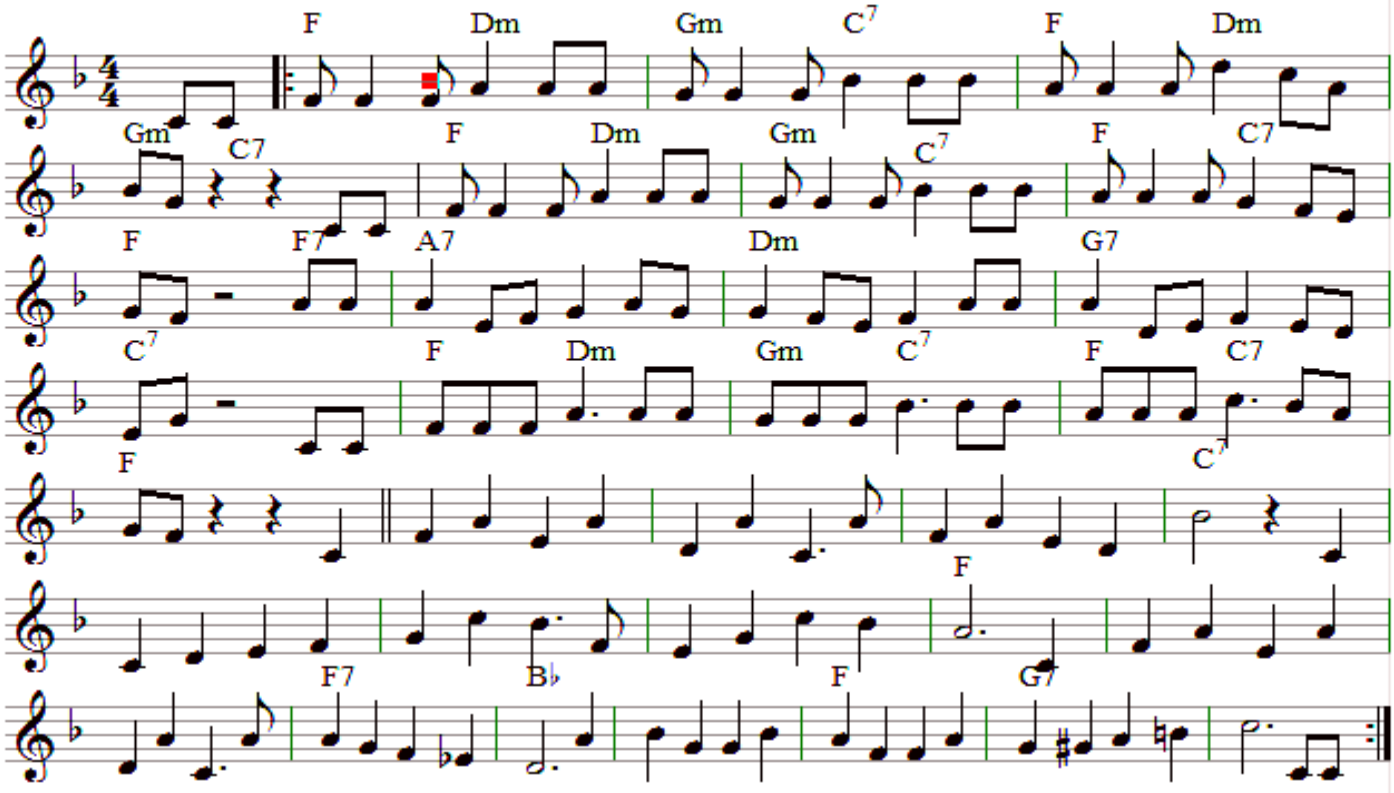

Dat is alles m'n vrind, als het zand in de wind,
als de zucht van 'n kind, is het leven.
Heel de tijd van je jeugd, wat momentjes van vreugd
en van eer én van deugd, 'tis maar even.
Dus geniet wat je kan en je neemt 't ervan,
iedereen die gunt dan jouw je vrijheid
en als men je't ontzegd, stort je dan in't gevecht
en ageer voor 't recht, op je blijheid.

Je denkt: mijn bedje is gespreid,
je doet het zoetjesaan,
Je hele leven is 'n strijd.
Je knokt voor je bestaan.
Je richt je op de horizon,
maar die bereik je nooit
en ergens wacht 'n eindstation,
je weet: daar kom ik ooit.

'n jaartje komt, 'n jaartje gaat,
't net 'n carrousel.
je sukkelt mee van vroeg tot laat,
tevreden, alhoewel.
je weet dat je iets anders wilt,
je zou niet weten wat.
Je tijd is op, voorbij, verspild
voor je er erg in had.